

Виходить що тижня
в неділю.
Адреса редакції
і адміністрації:
"Свобода", Львів,
Ринок 10, П. пов.

Телеф. Редакції: 29-41.

СВОБОДА

СЕЛЯНСЬКА ГАЗЕТА

Орган Українського Національно-Демократичного Обєднання.

ПЕРЕДПЛАТА
виносить в краю: місечно 80 сот., чвертічно 2 зол. 20 сот.
В Америці 2 дол. річно.
Зміна адреси 50 сотків
Подібне число коміту:
20 сот.

Телеф. Друкарні: 29-26.

Чи вони чого навчилися?

За єдність Української Парламентарної Репрезентації.

Після розписання виборів до сойму і сенату Українське Національно-Демократичне Обєднання старалося дійти до порозуміння з іншими українськими партіями, а саме з тими партіями, що стоять на національному ґрунті. Заходи Обєднання не увінчалися успіхом. Другі партії поставили інтерес партійний понад інтереси нації. Яка шкода вийшла з цього, видно тепер аж надто виразно. Каже стара пословиця: де двох беться, там третьїй користає. У нас під час передвиборчої кампанії водилися за чуб всі партії українські. Гризлися між собою дві радикальні партії ("лівіця" і "правниця") два сельроби ("лівіця" і "правниця"), йшла внутрішня боротьба в нелегальній комуністичній партії. А всі вони разом головне вістря своєї агітації звертали не в сторону польську, тільки в сторону Українського Національно-Демократичного Обєднання. В цім напрямі помагали їм ще хлібоїди Даниловича і московільські недобитки на спілку з нещасними упітістами. Кінець вислід цього замотилення відомий: українські голоси розбилися і понад двайзять мандатів, які могли здобути українці, опинилися в руках польських. Це безумовно велика втрата. І такий вислід розбиття українських голосів не причинюється до піднесення нашої поваги перед широким світом. Та на цьому не кінець. Наслідком внутрішнього розвалу богато менше свідомих виборців або відтягнулося від участі у виборах, або далося збаламутити чи застрашити чи заманити і кинуло свої голоси на „одинку“.

І врешті: наслідком внутрішнього розбиття не вихіснувано як слід тримісячний передвиборчий період для піднесення боєздатності західноукраїнської суспільності. Як що створеної одноцільний український виборчий фронт, всі українські політичні партії мусили говорити виборцям про те, як боротися з спільним противником, що нам треба робити на окремих царинах життя, щоби ми з великого історичного спору вийшли побідниками.

Українські т. зв. інтернаціональні та соціалістичні партії вибрали тільки себе хвилево вигіднішу доріжку на час виборчої кампанії: вони поставили собі за ціль ініціювати Українське Національно-Демократичне Обєднання. А лаючи Обєднання, не потрібували займатися польською стороною. На це „не мали часу“.

І добре було полякам з таким поставленням справи з боку українських соціалістів та інтернаціоналістів, бо вони таким чином облекшували полякам роботу. Тому поляки таким ласкавим оком дивилися на божевільну агітацію сельробів, радикалів, упітістів і т. д. Вони ж посередно гнали виборців в обійми „одинки“...

Вибори покінчені. Тепер насувається питання: чи виповнили розмежовані спамятливі, чи бодай частинно направлять лиху, яке спричинили своїм засліпленням? Бачуть же, що їхня затяга на знищення Обєднання не вдалася і Обєднання з

борів вийшло побідно мимо того, що проти нього йшли одною лавою всі польські партії, мимо того, що його бомбардували сельроби, комуністи, радикали, упітісти, хлібоїди Даниловича і московіфіли.

Інтерес нації диктує, щоби на парламентарній арені українці виступили однозгідно. Інтерес нації диктує створення одноцільої Української Парламентарної Репрезентації. Якщо до цього не прийшло би, світ з нас сміявся би. Бо що в соймі чи сенаті можуть осягнути маленькі клуби, які в додатку вують з собою? Нічого!

Українське Національно-Демократичне Обєднання вирішило проробити заходи в справі утворення одноцільої Парламентарної Репрезентації західно-українських земель. Над цею справою радили 16.

березня посли і сенатори, вибрани з листи Обєднання, а 17. березня в цій справі виніс відповідні ухвалі Центральний Комітет партії.

З листи ч. 18. вийшло 25 послів і 9 сенаторів. З листи ч. 22 вийшло 9 послів і 1 сенатор. Поза цим є ще 7 послів і 1 сенатор сельробівських та одинокий упітіст (Західний).

Сельробам, можна догадуватися, не дозволить вступити до одноцілої Парламентарної Репрезентації чинник, у якого вони на службі. Де опиниться Західний, це не відіграє ніякої ролі. Значить, ходить тут про те, чи Українська Парламентарна Репрезентація буде складатися з 44 членів і буде тільки два клуби, чи буде їх аж три (національний, соціалістичний і сельробівський). Обєднання виконало свій обов'язок. Якщо не прийде до зговорення, відповідальність спаде на управу соціалістично-радикальної партії.

Дві головні причини.

„Нарід“ про програму виборчу кампанію на північно-західних українських землях.

Редактор відомим письменником-холмщаком Вол. Островським „Нарід“ ось що пише про дві головні причини страшної поразки під час виборчого бою на північно-західних українських землях:

Перша — відсутність забезпеченості конституцією і виборчою ординацією свободи виборів. Листа № 1, виставлена з метою створити урядову більшість в соймі, на наших північно-західних землях позбавила український блок усякої свободи виборчої праці, а сама, користуючись великим апаратом, робила, що тільки хтіла, щоб одержати більшість карток.

Робила їй зробила...

Нам залишається одно: не визнати цих виборів і домагатися уваження їх на всіх наших північно-західних землях. Підстава є для цього занадто багато.

Друга причина — це наше розбиття на дрібні групи, штучно створені за московські червінці та варшавські злоті, а також і єгоїзмом окремих осіб, які для особистих інтересів принесли в жертву українську справу.

„Нарід“ передбачав катастрофу ще задовго до виборів і не раз закликав наше громадянство до створення єдиного фронту.

Та хвороба „межисобиця“ занадто вже спарадіжувала мізки наших слабого-

лових політиків і жадне тверезе слово не могло на них вплинути.

Тепер, одержавши удар обухом по голові й стоячи біля розбитого виборчого корита, може вони зрозуміють, що для українського народу нема іншої форми боротьби, як единий фронт.

Однака, національна Галичина вийшла в бльокові переможко. Сталося це тому, що галицькі діячі за підставу політичного життя завжди вважали національну свідомість населення і для осідання мас віддали всі сили.

Нації-ж доморослі політики, самі не маючи належного національного виховання, нехтували національне освідомлення населення. Вони ввесь час вбивали в голову селянству, що шлунок (жолудок), то все. „Єдинка“ пообіцяла цей шлунок наповнити, і несвідома отара потяглась за намальованими на папері бубликами, ковбасами, „фляшками“ а золотими.

Як бачимо, „сіно“, про яке колись писав „Нарід“, відографало ролю.

Але їй цей факт повинен теж відограти не меншу роль: українські діячі, приступаючи до дальшої праці, повинні зрозуміти, що народ не може політично жити без національного освідомлення.

Національно освідомлені селянство й злити його в одноцільну масу — є головним завданням нашої доби.

Нехай же навчати нас цього ганебні вибори.

Вражіння побіди Обєднання в Галичині серед волинського селянства.

Українське Національно-Демократичне Обєднання в перших двох роках своєго існування всі свої сили і засоби кинуло на галицький ґрунт. І протягом недовгого часу обняло свою організаційною сіттю всіх східногалицькі повіти.

Успіх дволітньої муравлиної праці виявився під час виборів. Хоча проти Обєднання сприсяглися всі сили, воно здобуло в Галичині в самих округах 20 соймових мандатів, міжтим коли всі інші українські партії здобули всього 8 мандатів; а з сенатських виборів Обєднання

політична робота спиралася таким чином на твердій основі організації всіх ділянок національного життя. Отже організаційна діяльність Обєднання була в Галичині облекшена, можна було переводити її невеликою кількістю одиниць, що становили до послуг управи партії, і невеличкими матеріальними засобами, якими розпоряджалася партія.

А на Волинь треба було клинути більшу кількість і людей і матеріальних засобів.

Тут треба було розбудовувати одночасно й організацію економічну та культурно-освітню, бож без цього політична організація була би кроюю, нежиттєздатною.

На жаль — Обєднання не мало на стільки матеріальних засобів, щоби вислати на Волинь більшу кількість людей до праці. Звязок з Волинню держала управа Обєднання головним чином через тамошніх послів і сенаторів — націоналістів. А ці в своїй діяльності на волинському ґрунті не старалися створити організаційний апарат партії, працювали під безпартійним стягом, стараючись жити в згоді з місцевими радикальними та безпартійними діячами.

А коли прийшли вибори, дотепер інші співробітники волинських послів і сенаторів, членів Обєднання, в більшості злигалися з львівськими радикалами і пішли проти них, не перебираючи в агітаційних демагогічних засобах. Головним їхнім кроком було те, що мовляв — Обєднання „пансько-польська“ партія. Вислід цього відомий: радикали на Волині програли так само, як і Обєднання. Користь з розбиття мас „одинка“. Відстрашуючий приклад: якщо Обєднання і радикали йшли в сенатських виборах разом, здобули би напевно щонайменше два мандати з Волині. Пішли окремо і не здобули ні одного сенатського мандату.

Pr. 159/28. Sąd okręgowy karny we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: uchylić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 Nr. 45 poz. 398 i z up. dokonane dnia 29 lutego 1928 przez Dyrekcję Policji we Lwowie zajęcie czasopisma „Swoboda“ Nr. 11 z dnia 4. marca 1928 z powodu zamieszczonego w tem czasopiśmie artykułu pod tyt. „Jedynka terroryzuje“ albowiem wobec braku urzędowego zaprzeczenia prawdziwości faktów w zakwestionowanym artykule podanych, zawierających znamiona występu z § 300 uk. i z art. I ust. z dnia 10 maja 1927 Nr. 45 poz. 398 i z up. nie ma podstawy do przyjęcia że fakta te się nie wydarzyły, że zatem treść zakwestionowanego artykułu jest nieprawdziwa. Lwów, dnia 12. marca 1928. — Göttinger.

Pr. 162/28. Sąd okręgowy karny we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10. maja 1927 Nr. 45 poz. Dzup. 398 dokonane dnia 6. marca 1928 przez Dyrekcję Policji we Lwowie zajęcie czasopisma pt. „Swoboda“ Nr. 12 z dnia 11. marca 1928 z powodu, że zamieszczono w tem czasopiśmie artykuł pt. 1) „Starosty, policja i wybory“ w całości zawiera w sobie znamienna zbrodni z § 65 a) b) uk. oraz wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechnienia tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się nakaz odpowiedzialnemu redaktoriowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstw przewidzianych w art. 66 tegoż rozporządzenia — Lwów, dnia 12. marca 1928. — Göttinger.

Успіх Обєднання в Галичині зробив серед волинських селян велике враження. Вони побачили, що балашка про „пансько-попівську“ партію с брехнею, бо дуже би в Галичині взялося тих „панів“ і „попів“ як стільки, щоби вибрати 20 послів? А волинські селяни знають, що галицьке селянство вироблене політично і свідоме національно. І ось на дніх до Львова приїхала селянська делегація з Волині, щоби подивитися, як тут працює головний штаб того „пансько-попівського“ Обєднання. І в розмові з послами селянами з Обєднання куляки стискали з логти на дурсівітів, що їх обріхували на віках. Перед Обєднанням вдачне поле до праці на Волині.

Цю працю започатковують там же посли і сенатори.

Мова чисел.

Листа Українського Національно-Демократичного Обєднання здобула в Галичині в соймових виборах 553.000 голосів, то значитьколо 56 проц. всіх українських голосів.

Другою з черги йде листа соціалістично-радикальної партії, яка здобула 180.887 голосів, тобто 18,47 процент.

Сельроб-лівіця здобула 74.837 голосів, тобто 7,51 процент. Москвофільські хлібоїди з листи ч. 20 стягнули 64.347 голосів, тобто 6,50 процент.

Сельроб-правиця здобула 48.122 голосів, тобто 4,86 процент. Партия „праці“ здобула 44.919 голосів, тобто 4,50 процент. Хлібоїди Даниловича назириали 8.887 голосів, що у відношенні до суми всіх українських голосів дає 0,9 процента.

У виборах до сенату Українське Национально-Дем. Обєднання здобуло в трох східно-галицьких воєводствах 339.800 голосів, тобто 67,50 процента всіх українських голосів. Соціалісти-радикали дістали 117.278 голосів, тобто 20,20 проц. (як в соймових, так і в сенатських виборах з ними разом йшли соціал-демократи з групи „Вперед“).

Сельроб-лівіця здобув 29.251 голосів (4,90 проц.), московіфи 24.872 голосів (4,20 проц.), Партия „праці“ 3.779 голосів (0,58 проц.), а УНС 221 голосів (0,04 проц.).

Цікаво буде порівнати вислід теперіших виборів з виборами з 1922 р., коли наше населення перевело бойкот виборів до польського сойму. І так:

В перемиськім (ч. 48) окрузі на 257.658 управнених голосувало тепер 207.849, себто 80 проц. (в 1922 р. голосувало 131.464, себто 59 процента).

В самбірськім (ч. 49) окрузі на 245.139 управнених голосувало тепер 180.786, себто 74 проц. (в 1922 р. голосувало 96.619, себто 43 проц.)

В львівськім (ч. 51) окрузі на 329.698 управнених до голосування голосувало тепер 215.573, себто 65 проц. (в 1922 р. голосувало 99.000, тобто 35 проц.).

В стрижинськім (ч. 54) окрузі на 308.726 управнених голосувало тепер 239.218, себто 77 проц. (а в 1922 р. лише 144.7000, себто 35 проц.).

В золочівськім (ч. 55) окрузі на 452.967 управнених віддало тепер голос 342.111, себто 75 проц. (в 1922 р. голосувало 132.500, себто 34 проц.).

В тернопільськім (ч. 54) окрузі голосувало тепер 377.643, отже на 233.000 більше, як в 1922 р.

В станиславівському (ч. 53) окрузі на 421.319 управнених голосувало тепер 310.349, себто 73 проц. (в 1922 р. голосувало лише 114.000, себто 32 проц.).

Відкриття сойму

відбудеться ві второк, 27. ц. м. на Замку у Варшаві. Президент Республіки виголосить промову і покличе на предсідника найстаршого віком посла. Опісля посли зложать присягу. По полуночі відбудеться перше засідання нового сойму за для вибору президії.

До Високоповажаних Виборців

51-го виборчого округа

(Львів-повіт, Жовква, Сокаль, Рава Руська, Щашів).

Високоповажані Громадяне і Громадянки!

.Недовго ще перед виборами, на нарадах в справі посольських кандидатур, представники виборчих організацій 51-го виборчого округа висловили побажання, щоби поміж українськими послами з того округа був бодай один посол, який виріс із села і на селі та який тому краще, ніж хтонебудь із людей міста, розумів би всі болі і потреби нашого сільського люду і вмів ці потреби по найкращим своїм силам на парламентарному ґрунті боронити. З цим поглядом Управа Укр. Нац.-Дем. Обєднання цілком погодилася і обіцяла сільським виборцям 51-го виборчого округа, що вони матимуть свого посла — селянина. На жаль, при всіх наших найбільших зусиллях, наслідком партійного розбиття, яке не з нашої вини, ми отримали при виборах лише трох

послів з Обєднання на округ 51, і таким робом 4-тий кандидат, господар із села Тудорковичі повіт Сокаль, Володимир Кохан, не отримав мандату. Тому я, як один із трьох послів, вибраних з всіх Вашоїами голосами з 51-го округа, памятаючи Ваше давнє бажання мати посла-селянина і дотримуючи приречення Обєднання та свое особисте, вважаю своїм обов'язком зректися мандату в користь громадянина Володимира Кохана.

Дякуючи Вам за честь і довірю, яке Ви оказали мені в день виборів, запевняю Вас, що я і на далі буду це довіряти Ваше високо цінити і, затримуючи мандат з державної листи, буду вважати себе на далі представником Вашого округа і тому завсіди стоятиму до Вашого розпорядження.

Д-р Дмитро Левицький,
голова Укр. Нац.-Дем. Обєднання.

Чому уневажено вибір українського посла?

Загадочна виборча справа в Тернополі.

Перші вісти про вислід голосування при соймових виборах у виборчому окрузі ч. 54 (Тернопіль) донесли, що в цьому окрузі листа ч. 18 здобула 5 мандатів, 1-ка 3. радикали 1 і сіоністи 1. Так було до середи, 7. ц. м. і всі були певні, що послом з листа ч. 18 вибрано також п. Олексу Яворського з Підгасець, як кандидата на п'ятім місці.

Тамчасом як грім з ясного неба упала з середу 7. ц. м. на українське громадянство вістка, що УНДО здобуло тільки чотири мандати (о. Куніцький, д-р Баран, п. Завалукут і п. Кунько), а одинка також чотири, при чому окружна виборча комісія ч. 54 парахувала 1-ї кілька тисячів голосів більше, знижуючи рівночасно на кілька тисячів голосів 18-ї.

Цікаве, що про обчислювання голосів окр. комісією виборчою не повідомлено повновласників листа. З шістьох членів окр. комісії виб. ч. 54 є чотирох поляків та двох польських жінок — всі сторонники 1-ки. Комісія зачала свою урядування вже віторок 6. ц. м. без участі повновласників листа, **отже без ніякого контролю**, бо інституція повновласників подібно як інституція мужів довірає при обводах комісіях виборчих **є на те**, щоби бути свідками цілого даного акту виборчого і перепинити всякі можливі виборчі зловживання.

В цій випадку предсідник комісії, яким є віцепрезидент окружного суду в Тернополі, Чарнецький, повідомив вправді повновласників листа — між ними і повновласника листи ч. 18 д-ра Івана Якимчука та заступника п. Василя Бачинського про засідання окр. комісії виборчої в цілі усталення вислідів голосування і означив час цього засідання на середу 7. ц. м. год. 10 рано в салі розправ ч. 8 суду окр. в Тернополі. В назапланованій годині явився д-р Якимчук і п. Чарнецький сказав йому, що виборча окружна комісія **сінчила вже своє урядування** в год. 7 рано тогож дня (урядувала цілу ніч без перерви), що висліді

голосування вже усталені, протокол вже підписаний і акти опечатані, подаючи до відома тільки остаточний вислід, відомий з остаточного оголошення. Після інформації, наділеній п. Чарнецьким число відданіх голосів вивисило 379.901, з чого обводові комісії виборчі **уневажили** 3.255 голосів, а яких окр. виборча комісія узнала неважними тільки 2358 голосів, або іншими словами привернула важливість 997 голосам. Цікаве вкінці, що п. Чарнецький не подав, з якої листи голоси уневажувано, бо в Тернополі загально говорено, що уневажувано майже виключно голоси 18-ї (найбільше в борщівському повіті), з якою проурядовою одинкою вела безпощадну боротьбу. Кінець кіпів, з цієї виборчої „містерії“ вийшов посол четвертого кандидат 1-ї, **чого не сподівалися навіть самі поляки**.

Недопущення до участі в скрутній повновласників листа є яким-найменшим постановою соймової виборчої організації, яка вимагає, щоби при обчислюванню голосів були присутні не тільки всі члени комісії, але й повновласники та їх заступники, які й мають підписати протокол з вислідів голосування. Того всеого не було, бо повновласники листи ч. 18 не були присутні при обчислюванні голосів і не підписали протоколу.

Проти такого поступування голови окружної комісії запротестували особисто повновласники листа ч. 18 д-р Якимчук і його заступник В. Бачинський а крім того вноситься протест до Найвищого суду в Варшаві з домаганням поновлення розсліду всіх виборчих актів з округа ч. 54 і поновлення усталення висліду голосування в цілім виборчому окрузі та евентуального уневаження четвертого мандату 1-ї, признаючи одночасно п'ятий мандат 18-ї.

Може від Найвищого суду довідатися, чому властиво переправляти український кандидат Олексу Яворському, якого спершу проголошено виборним послом, а опісля цей вибір уневажено в користь 1-ї.

Склад варшавського сойму.

Остаточний офіційний вислід соймових виборів представляється на основі виборчих листів так:

- 1) Польська урядова листа дістала у виборчих округах 102, з державної листи 23, разом 125 мандатів.
- 2) Польська соціалістична партія 52 і 12, разом 64.
- 3) Партия „Визволене“ 34 і 7 разом 41.
- 4) Народова партія робітничі 9 і 2, разом 11.
- 5) Сель-роб правиця 4.
- 6) Польська хлопська партія 21 і 4, разом 25.
- 7) Комуністична партія 5.
- 8) Людова партія Станіславсько-го 3.
- 9) Сіоністи 6.
- 10) Бльок національних меншин 45 і 10, разом 55.
- 11) Сель-роб лівниця 3.
- 12) Русське народне об'єднання (москові) 1.

- 21) Народовий бльок праці 4.
 22) Українські соціялісти радикали 6 і 1, разом 7.
 24) Бльок католицько-народовий (швех поляки) 31 і 7, разом 38.
 25) Бльок "Пяста" і хадеків (християнських демократів) 28 і 6, разом 34.
 26) Українська партія праці 1.
 30) Католицька унія 3.
 Ріжні місцеві листи 14.
 Разом з виборчих округів вибрали 372, в державної листи 72 — всіх послів разом 444.

Українські сенатори.

Сенатори Укр. Нац. Дем. Обєднання:
 а) Із львівського воєводства: 1) Д-р Корнило Троян, адвокат у Ходорові. 2) Олена Киселевська, редакторка "Жіночої Долі" в Коломиї. 3) о. Юліан Татомир, парох в Луцьку коло Самбора.

б) Із станиславівського воєводства: 4) Мирон Гарнавський, бувший генерал української армії, тепер господар в Черніці пов. Броди (заступник Ол. Черкаського).

в) З тернопільського воєводства: 5) Д-р Антін Горбачевський, адвокат в Чорткові. 6) Микола Кузьмин, кооператор і господар в Озірній повіті Зборів. 7) Василь Бараник, кандидат адвокатури і директор каси в Заліщиках.

З державної сенаторської листи: 8) Володимир Дещикович, емеритовані адміністратор, урядник і член б. Тимчасового Самоуправного Виділу у Львові. 9) Михайло Галущинський, проф. тімназії і голова "Пресвіти" у Львові.

ІІ. Сенатор з партії соціялістів радикалів:

Д-р Іван Макух, адвокат в Товстичах, вибраний у виборчому окрузі станиславівського воєводства.

ІІІ. Сенатор із північно-західних українських земель.

Сергій Козицький, з партії сельроб-правниця.

Виборчі безправства.

Фальшування голосів в Турчанщині.

З кожним днем напливав до нас щораз більше допесень про дивні містерії, які діялися в поодиноких громадах і повітах в вислідами голосування до сейму і сенату. Ось цікавий зразок:

В повіті Турка над Стриєм було 77 обводових комісій. Обчислення Повітового Народного Комітету на основі точних звітів мужів довіри і членів комісій вказують, що в 55 обводових комісіях а усіх 77 впала на листу ч. 18 — 10.475 голосів, коли тимчасом офіційне обчислення окружної комісії в Стрию подає для усіх 77 обводових комісій для 18-ки — 8.476 голосів. Де поділяється решта понад 2.000 голосів і голосів з 22-х дільниць комісій, не загадка, яку не тяжко відгадати.

Треба конче, щоб кожда громада провірila офіційний вислід виборів у своїй громаді оголошений окружною виборчою комісією і порівняла з вислідом усталеним обводовим комісією даної громади. Колибі показалося фальшування виліду голосування, мужі довіри листи ч. 18 попиніли вносити сейчас в поразумінні в повітову організацію протести проти виборів в Іх громадах і вносити рівночасно карти доношення до прокураторії против пофальшування висліду виборів в часі передачі виборчих актів в обводовій комісії до округи.

Виборчі надумки в Сихові пов. Львів.

В домівці Народної Кацелярії у Львові (бул. Костюшка ч. 1/II) явилися мужі довіри листи ч. 18. Петро іван Кульчицький, листи ч. 2 Юзеф Бобер, листи ч. 10 Юзеф Струженський і Ян Кібало, листи ч. 24 Марцін Вербіцький і Антоній Павльов, щоб сильно внести протест проти пофальшування висліду виборів в Сихові і рівночасно внести проти цього карти доношення до прокураторії. Справа малається так, що при виборах до сейму для 4. ц. м. Обводова Комісія ч. 18 в Сихові за підписами членів Комісії і мужів довіри усталили слідуючий вислід голосування: Листа ч. 1—118 голосів, листа ч. 2—119, листа ч. 10—46, листа ч. 18—46, листа ч. 19—4, листа ч. 24—34 гол.

Ти засом Окружна Виборча Комісія у Львові устійнила в громаді Сихів такий вислід голосування: Листа ч. 1—248 гол. листа ч. 2—69, листа ч. 10—18, листа ч. 18—16, листа ч. 19—4, листа ч. 24—14 голісів.

З поданого стату реч виходить, що в часі переслання актів з обводової до окружної Комісії вислід голосування пофальшовано. Треба додати, що виборчі акти ходилися в переворотах у председника

обводової комісії і начальника громади Сихів Казімержа Нічія.

Вибори в Барилові пов. Радехів.

Презес обводової комісії, учитель Францишек Післьєвіт, з шілим апаратом бількою терором приготував вибори у союзі з 20-кою і 1-кою. В дні виборів зявився в церкві, для розвідки, бо потім піколи до церкви не ходив, щоб чути, що буде говорити парох. Повідомлені парох, о. Іван Нагурський з місця злемаскував його, говорячи, що в церкві є люди, які дотепер ніколи не приходили, тож уважайте добре, що парох буде говорити. І загірів парох, щоб не голосував на ворогів церкви і пароха.

Парох був членом комісії вибору ради громадської. Презес комісії почав виборчі дії: 1) Льюкаль виборчий казав замкнути і висував лише по одному виборцеві. 2) Видав функціонарам державної поліції листівки, до голосів в місцях, не віддавши літімаки. 3) В кувертах, які давав виборцям, були вже картки, а також давав куверти без печатки. 4) Функціонар поліції віддавав два рази голос. 5) Не допускав до голосу жінок, коли того самого називали було більше, а одна з них голосувала. 6) Появлявся звітом, що батько виконував функції виборця за сина, хотів відмінно. 7) Вже в початку так дібрав собі комісію, покликуючи заступника місто члена комісії, щоб були лиши його однодумці в 20.

Проти надумжні презеса комісії запротестував о. Нагурський, домагаючись виснання того всого до протоколу. У відповідь на те після презеса поговорив щось телефонічно від старостом і викинув пароха в комісії. А коли парох домагався списати є им'я протокол, казав пароха арештувати і вивести з виборчого льюкаль, а на місце о. Нагурського покликав громадського писара.

Мимо терору, шаленої агітації 1-ки і 20-ки, мимо цього, що сельські засипав через 5 літ Барилів своїми газетками, 18-ка вийшла побільш, а сельські не дістали ані одного голосу.

Як голосували на 1-ку?

В самі Стобчині пов. Радехів, головом виборчої комісії був місцевий учитель, Юліан Невядомський, політик. Призначено громадським урядом міліцію: трьох мешканців вилівових людей уставив на вулиці перед льюкалем виборчим, а одного, побережника в добах Баворовського, Стефана Федоровича умістив в сінці виборчого льюкаль. Дієрі до сінці виборчого льюкаль від вулиці замкнені. Входить виборці поодиноку до сінця, а стоячий там побережник переводить контролю карток до голосування і немілійному числі на картках відбирає, а дає картку в однію. В цей спосіб відбрав він картки в ч. 18 слідуючим селянам: Матвій Коваль, Марія Ковалішин ж. Івана, Магда Манастирська, Пилип Манастирський, Олекса Запалій, Михайла Запісіко, Теремко Лесьчук, Павло Мельник, Василь Мельник, Іван Мельник, Марія Сурма, Анна Ковалишин ж. Панька, Іван Сарабун, Григорій Чучман, Марія Чучман, Анна Чучман, Петро Кошарський, Федір Ячинин і Никола Ковалишин. А коли селянин Петро Чучман звернув на пе увагу повінчаному службу по ліціанові Мужиловському, цей тільки махнув рукою. Так виглядало у пас голосування і через це випав такий ганебний вислід: одніка 207 голосів, вісімнадцять 112, десята 29 і дев'ятнадцять 1, котрій комісія, нехотячи робити виказу, уневажнила.

Очевідець.

Де поділися гроши?

Неприємне питання для комуністичних агітаторів.

До останніх соймових виборів у Польщі більшовики станили з величезним накладом праці і грошей. Прямо вірити не хочеться, які ведіканські суми сипнув московський комінтерн на виборчу агітацію комуністичних партій, що виступають назоверх під ріжними назвами, але в нутрі під одним кличем і одною командою. Ті гроші йдуть на сотки тисяч доларів, бо на заграницьну агітацію більшовики гроши ніколи не жалують.

У Варшаві арештовано комуністичний комітет, що діяв на білоруських землях, і то в часі наради. Між захопленими паперами найдено письмо московського комінтерну, який дуже невдоволений некорисним для комуністів вислідом соймових виборів. В письмі звертається увагу на величезні суми, які видано на виборчу агітацію, а віслід зовсім не відповідає обіцянкам, які робили агітатори Москви. Комінтерн прямо не вірить, щоб всі гроші видано на агітацію. В одній тільки виборчій округі нібито видано 200.000 зл. А таких округів було кілька десятків. Отже де поділися гроши?

Це вже тайна управ ріжних явних і скритих комуністичних партій, що ділають також на українських землях і засипують наші села своїми віловзвами і газетами. Це вже

приватна справа, партійних ватажків, що накликають до боротьби проти буржуїв, а самі богатіють і роблять все більші маєтки.

Політичний процес.

Несподіваний присуд.

Два місяці трезала перед трибуналом присяжних суддів у Львові розправа проти 17 українців, обвинувачених в тому, що належали до тайної військової організації, управляли шпіонажу, а двох із них, Атаманчука і Ів. Вербицького, що були шкільного куратора Собінського. Пересунулося безліч прокураторських свідків, відчітано цілі гори актів і достаточно безсторонні та уважний слухач не міг випести враження, щоб як слід доказано все те, що закидувано обвинуваченим. Лишилося багато неясного і сумнівного в цій заплутаній справі: багато патягненого і перетягненого, а багато недотягненого. Лишилось почування дивного роззвіту правди, який пробивається в цілій історії українсько-польських взаємин від найдавніших часів.

Процес скінчився дні 13. ц. м. Після промов прокуратора і оборонців, що требали майже тиждень, присяжні судді потвердили перше головне питання щодо вини Атаманчука в скривбийчій морді Собінського 8 голосами, а шодо Вербицького 11 голосами. На інші питання щодо шпигунства, головної зради і т. д. відповідь присяжних суддів випала ріжно.

На слові тих відповідей трибунал оголосив присуд, який засуджено Василя Атаманчука і Івана Вербицького за злочин скривбийчого морду та шпигунство на кору смерті через повіщення з тим, що перший має бути страчений Іван Вербицький.

Михайла Вербицького за злочин шпигунства на рік тяжкої вязниці, Володимира Дієса на півтора року, Остапа Дерлюса на 2 роки, Володимира Дармохвала на 2 роки.

Ярослава Гредчака, Ольгу Гредчак і Михайла Вірстюка за уліковання помочі злочинцеві по рокові тяжкої вязниці.

Всім засудженим почислено слідчу вязницю.

Цілком звільнено: Ольгу Вербицьку, Юлію Головінського, Ант. Стефанішина, Алекс. Ялинську, Станіславу Даюбівну, Ол. Королеву і Мик. Ковалишку.

У вязниці остали: Атаманчук, Іван Вербицький, Дієс, Дерлюса, Матвійчів і Дармохвал.

Оборонці засуджені на смерть внесли зажалення неважності. Коли його не узяглили, засуджені прислугують до прохання до президента держави о помилуванні.

Німецько-радянське непорозуміння. Радянський уряд приказав ведавно арештувати 6 німецьких інженерів, занять при електричних уладженнях у донецьких копальніх, під замітом, що вони стоять у змові в буржуазними заговірниками і хотять знищити усе донецький промисл. Крім того арештовано багато місцевих робітників а 117 заграничних спеціалістів звільнено в тим, що негайно виїхали за границю. Викриття цього "заговору" викликало величезне враження в Німеччині, тим більше, що до арештованих німців більшовики не допускають нікого з німецьких дипломатів. Арештованим радянським горожанамгрозить кара смерті, а чужицьким конфліктам Іхнього майна. У відповідь на все те німецький уряд перервав торговельні переговори, які ведено з радянським урядом аж до дальнього виснення справи. Заноситься на відкликання німецького посла з Радянської.

Заліснення неужитків. Міністерство рільництва признало крейдити на заліснення неужитків у сумі 241 тисяч зол. Цікаве, що коли на воєводства корінної Польщі призначено по кілька десять тисяч, на воєводство львівське 8, станиславівське 6, а на тернопільське тільки 4 тисяч зол.

— Невже це правда? В Чорткові арештовано троє людей під замітом, що в селі Мухавці належали до тайної організації, яка мала нападати на двері, роззброювати поліцію, військо і т. п. На підставі їх зізнань арештовано 25 українців, переважно понизше 20 літ.

— Палестина не хоче Шварцбарт. Убийник

— Смерть б. львівського генерал-губернатора. В Парижі помер на еміграції бувший генерал-адютант російського двора, гр. Юрій Борінський. На початку світової війни був установлений російською окупаційною владою генерал-губернатором у Львові.

— Склеп „Народної Торговлі“ в Коломиї впав жертвою пожежі. Згоріли всі товари разом з урядженням вартості 30.000 зол. Шкода була обезпечена.

— Величезні грошеві зловживання. В бюрі „Обріс“ у Львові, що виarendувало від залізничої влади продажу залізничних білетів, викрило величезні грошеві надумки. Державний скарб потерпів страту на півтора мільйона золотих. Арештовано кількох директорів і урядників, що вжили споневірені гроші на приватні цілі.

— Нещаслива пригода з літаком. Над Жовкою вибухла 17. ц. м. бензина у військовім літаку, що вилетів із летунської стації в Скнилові коло Львова. Горючий літак упав на поля оо. Василіян, причім пілот Шидловський погиб на місци а ппор. Кернажицький помер, перевезений до львівського шпиталю.

— Бандити, що вибралися до Бразилії. В листопаді м. р. напав якийсь бандит на Зефію Прозд в Раві руській, возну місцевого банку, і зрабував їй готівку 8.000 зол. і 135 дол., яку вона несла на пошту. Довгий час поліція не могла вислідити бандита, аж недавно арештувала під замітом грабунку двох молодих столярів Немця і Рудого, що вели розгульне життя і шастали грішими на всі боки. Оба мали при собі ще досить грошей і пашпорти до Бразилії.

— Ліквідація повітових судів. Говорять, що повітові суди в Нижанковичах і Радимні коло Перемишля будуть знесені. Повітовий суд в Радимні має бути приділений до Ярослава а в Нижанковичах до Перемишля.

— Швагра Вільгельма II, Александра Зубкова видалили з Німеччини. Він вибирається до Африки, а його жінка поки що не знає, що робити: чи мандрувати з чоловіком, чи остатись в краю.

— Нешасливі проби. Перелет Атлантичного океану літаком з Америки до Європи удався минулого року вже двічі, але з Європи до Америки ще ні кому. Всі проби європейських летунів скінчилися нещасливо. Минулого тижня вилетів з Англії летун Гіншкліф з двома пасажирами, але також пропав без вісти. Погиб мабуть, так як інші смільчаки, попавши в полосу страшної бурі коло берегів Америки. Між пасажирами була дівчина, донька одного англ. льорда.

— Смерть жовніра. На Звіринці коло Вільна вибух динамітовий набій, що викинув десятника Демянчука на кільканадцять метрів в гору. Тіло його найдено без голови.

— Долина смерті. В Каліфорнії звода великого штучного озера, довгого на кілька десятків кілометрів, розірвала греблю і залила величезну долину з містами і селами. Згинуло коло тисяч людей.

— Страшна різня християн. В одному місті китайської провінції Свату китайські більшовики вирвали 3.000 осіб, що приняли християнську віру.

— Напад супа на літак. В країні Нікарагуа (в середній Америці) упав на землю військовий літак, причому погибли двоє людей. Причиною упадку був суп, величезний птах-хижак, що вдарив з цілою силою на одно крило літака, наслідком чого він перевернувся.

— Знесення кари смерти. Швайцарська національна рада ухвалила знесення кари смерти у Швайцарії.

— Засуд бандитів. Окружний суд в Білімстоці засудив на смерть Александра Бойка, що сім літукривався в біловежськім лісі, займаючись бандитизмом. Між іншим убив зі своїми спільнокамінами в 1923 р. генерала Балаховича. Розправа викрила, що один член його шайки, Бартосяк, вернув до Седлець і вступив на службу до поліції. Інших засуджено на вязницю.

ДОПИСИ.

КРАСІВ. ПОВ. ЛЬВІВ. Гідне наслідування. Село, яке не має інтелігента, що давав народові провід. Торік прийшов до Красіва на управителя маєтку Абрагамовича великий україножер, Загачевський. Діній і почав будувати в українській селі Польщу. Всіх слуг, що не піддалися хрупнству, повідіравав а на їх місце приїмав таких, що йдуть йому на руку, або мазурів. Роблячи всіх майже громадян виснімими лише від себе, через впізнання поля, сіножатей та роблячи ласку в лісі, старався вже при виборах до громадської ради перевести до неї поляків, яких в селі є чотири і тих чотирох він вінчав до ради. Хотів бути причини до уневаження виборів Загачевський все поконав і поставив на своєм. Однак помилився пан обицяєль, маючи надію, що новобрана громадська зверхність стане його поспілаками або врадниками свого народу. Чесність і свідомість нашого народу бере верх над хрупністю. Кілька днів перед виборами до сойму, закликав Загачевський до себе начальника громади Сеньку Гуменецького і почав давати прикази, як має вести агітацію за 1-ю. Забув бідняга, що війт в урядником самоуправної громадської установи і сам українець. Коли начальник громади відповів, що від української і що його обов'язком віддаволос на українському місту ч. 18. Загачевський заявив, що постарається усунути його з начальника громади. Але Гуменецький розумів добре, що все що зробить в користь польських партій, то вийде на шкоду українського народу, і рішучо оперся проти того, щоб пан Загачевський що небудь йому пріказував. Постава такого начальника громади повинна бути приміром для інших, які казали, що му-приказали, або бояться, щоб його не усунено. Завдяки невиспушій праці деяких свідомих і енергічних одилич, які неабияк наприкладали, або бояться, щоб його не усунути, сягнути на 1-ку голосувати, бо він війт, йому цювались над освідомленням народу, голосування до сойму пішло добре. По голосуванню п. Загачевський закликав до себе одного із свідоміших селян і почав відрожуватись, мовляв, я вам відівляюсь. Однак людей, які знають, що „в своїй хаті, своя правда і сила і воля“, такі погрози не відстрашать бити чесними українськими громадянами.

ЛУБЯНА пов. Львів. Наказний війт польським агітатором. При виборах до громадської ради побідила в Lubianі національна свідомість українських громадян, чого доказ вибір громадської зверхності, зложені таож із свідомих громадян. Не подобалось це громадському комісареві Іванові Яценко, який всякими способами старається протидіяти в затвердження новобраної зверхності. А при соймових виборах, коли громадяни Lubianі на українському місту ч. 18, наказний війт Яценко „Порядок Русі“, помимо того, що все кричить „я за нашим народом“, всякими способами поширяє картки на польську лісту ч. 1. До помочі в своїй агітації покликав свого сина Сенька, та свого будучого зятя Олексу Кречковського, мовляв, що як ви попрете, мене в агітації на 1-ку, то буду мати чим перед старостом представитись, що для поляків працюю, і буду дальше комісарем. Вище згадані та інші агіатори всякими способами заманювали громадян голосувати на 1-ку, обіцюючи їм за те всякі блага. Один з них обіяв одній бабі за голос 1-ки кілька пар польських чобіг. Під час самого голосування агітували коло самого виборчого локальної і на донесення виборчої сторожі, комісар заміської заборонити агітацію, в радості затираю руки. Однак голосування до сойму пішло не найгірше. А вам, пане Яценко, скажемо: Уважайте, збакн до часу воду носити! Ви комісаром не вродилися і нам умирати не мусите. Опамятаєтесь, поки час!

Громадянин.

УСТЕ ЗЕЛЕНЕ, пов. Бучач. Хто був агентом, а хто дався збалансити? Завдяки праці місцевого виборчого комітету в усіх зеленій, замішали трьома народностями, переведено вибори до сойму в користь українського народу, бо на листу ч. 18 відішло 570 голосів. Шоб бути певним побіді національної лісті і в сусідніх селах, приїхав п. Іларій Ботюк на запрошення місцевих комітетів до Луки і Межигір'я на передвиборчі збори, на яких візває приїханих для добра українського народу голосувати тільки на листу ч. 18. Село Лука з осідком заново в селі Дівча в листу ч. 6. М. Слободяна а все тільки ані в тим селі ані Межигір'я на листу ч. 6. не вів ні один голос. Це доказ що наш народ вже добре відзнається, хто йому приятель, а хто ворог. Одно тільки нас дивує, що село Задарів в останній хвилі, мимо старань місц. комітету УНДО, щоб ішли одним національним фронтом, голосували на листу ч. 26 і таким

способом кинули яких 500—600 голосів на марно. Село Задарів потягнуло за собою, відійтись, і частина села Лазарівка та майже ціле село Ляцьче і таким способом кинули на марно яких 1500 голосів. Тепер збалансовані тяжко того жалувати, бо видяте, що зле гробіль.

Повідомлення.

СОГОРІВ, пов. Сянік. В нашому селі живе один різний комуніст, що збалансує громаду своїми науками та часописами. Перед виборами одержав він грубі тисячі на агітацію, ходив по селах, дурив людей і кущував голоси за 20 зл. Але і добре він обловився, бо за агітаційні гроші купив собі корову і поле, хоча в него тісно і скучно в хаті. В в нашому селі фіанішник попереднього А. В., крікун і несовісний чоловік старої доби, московіфіл. Оба вони господарють в селі і тероризують цілу громаду. Перед виборами був у нас п. В. Подубинський і радив голосувати на листу ч. 18. Але де там, в дання збалансовані люди за намову киричників відійшли на 18-ку. Коли всі села Сяніччини йшли на 18-ку, одно наше село в повіті на сміх і глум усім голосували проти. В в нашому селі кооператива „Елініст“ а до її управи вдерлись несовісні люди і господарюють громадським добром як своїм на власну руку і для своєї кипені. От до цого зозодить руйпацька киричня в нашій громаді! Схаменіться, люди, бо лихо вам буде, не слухайте киричників, проч з тими, що нечесті громаді напосилять! Дівіти на інші села в повіті, майте розум і еднайтесь, бо пропадете між чужими людьми!

Свідомий.

Нові книжки і видання.

М. Возняк: 16. Болей і Ол. Коницький. До звязків Галиччали з Наддніпрянщиною в 80 рр. XIX. в. Львів, 1928. Наклад Видавничої Спілки „Діло“. Сторін 45.

Світ: ілюстрований журнал, ч. 5. Львів, вул. Руська ч. 8.

Жіноча Доля, двотижневик для українського жіноцтва, ч. 6. Коломия, вул. Но-ва 1.

Сокільські Вісти, орган українського сокільства ч. 3. Видав Сокіл-Батько у Львові, вул. Руська ч. 20.

Сільський Господар, орган краєвого тов. „Сільський Господар“ ч. 6. Львів, вул. Зиморівича ч. 20.

Господарсько-кооперативний Часопис, орган Ревізійного Союзу укр. кооператив, ч. 11. Львів, вул. Словадзького ч. 14.

Смішне.

ПРОВОРНИЙ ЖЕБРАК.

Господар: Милюстині нікому не даю. Можу дати працю. Поріж сяжень дров, а дістанеш 10 золотих. Іншому давби тільки 7 золотих.

Жебрак: Знаєте що, господаре? Дайте мені тих 7 золотих, а дрова наїж ріже інший!

БАТЬКО і СИН.

Батько до сина, що приніс зі школи кепське свідоцтво: Знаєш, дурню, що Шевченко в твоїм віці вже добре вчиться.

Син: Шевченко у Вашім віці був уже великий поетом, а Ви що?

ДОРОГА ДО НЕБА.

Учитель: Шо треба робити, щоб дістатися до неба?

Ученик: Треба вмирати...

Посмертна загадка.

ВОЛОДИМИР РАДОВІЧ, міщанин з Комарна, довголітній передплатник „Свободи“, член Заряду пов. організації УНДО, б. довголітній член Видавчої читальні „Просвіти“ і Видавчої філії „Просвіти“ в Комарні, помер 17. III. 1928 в 33. р. життя. Покійний належав до найбільш ідеїнх і метких одиць села, міщанства Комарна, яке своєю дуже численнім участью в похороні 18. III. 1928 засвідчило це ти більше, що для освідомлення міщанства посвятив Покійного чимало праці і часу від 1920. Над дімовою попрашали Покійного від чит. „Просвіти“ і міщанства — І. Пеленський Йосифа, від б. стрільців У. Г. А. Пеленський, від пов. організації УНДО — посол Гр. Тершаковець. Земля Йому перори!

ОГОЛОШЕННЯ.

АГЕНТІВ до відвідування приватів клієнтів по селах, що продавали покупки хліборобські артикули, пошукаємо за високою працівлею. Прожиток за певненій. Проспект даром. Зголослення до Адміністрації під „Безробітій“.

87 1-1

Мущина літ 23, з укінченою народною школою, глядає заняття при українській інститутій. Зголослення до Адміністрації під „Безробітій“.

1-1

ФІЛЬВАРОК 38-ироговий з будинками (орне поле, пасовисько, сіножаті і ліс около 18 м.) при відізначеній шляху Львів-Станиславів станиці в місці на продаж. Близько інформації у Ізидора Рудницького у Львові, вул. Тереси 2. Б. Рудницький.